

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 15.9.2006
KOM(2006) 499 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY

**Wielkości dopuszczalne połowów na 2007 r.
Deklaracja polityczna Komisji Europejskiej**

SPIS TREŚCI

1.	Wprowadzenie.....	3
1.1.	Przewodnie zasady podejmowania decyzji w ramach wspólnej polityki rybołówstwa	3
1.2.	Zobowiązania międzynarodowe.....	4
1.3.	Inne szczegółowe zobowiązania	4
2.	Wnioski dotyczące rozporządzeń w sprawie wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r.....	5
3.	Priorytetowe znaczenie planowania długoterminowego.....	5
4.	Spójna podstawa podejmowania decyzji dotyczących TAC	5
4.1.	Stada ryb eksploatowane zgodnie z maksymalnym zrównoważonym odłowem	6
4.2.	Stada ryb nadmiernie eksploatowane pod względem maksymalnego zrównoważonego odłowu, ale mieszczące się w bezpiecznych granicach biologicznych	7
4.3.	Stada ryb znajdujące się poza bezpiecznymi granicami biologicznymi	7
4.4.	Stada ryb objęte planami długoterminowymi	8
4.5.	Gatunki żyjące krótko	8
4.6.	Stada ryb, których stan jest nieznany, ale które nie są objęte wysokim ryzykiem biologicznym.....	9
5.	Przypadki szczególne	10
5.1.	Stada dorsza objęte planem odnowy	10
5.2.	Stada dorsza w Morzu Bałtyckim	10
5.3.	Gatunki głębiny	10
5.4.	Połowy mieszane.....	11
5.5.	Stada homarca	11
5.6.	Błękitek	11
5.7.	Nowy TAC	12
6.	Środki techniczne	12
7.	Zarządzanie nakładem połowowym.....	12
8.	Wniosek.....	13

1. WPROWADZENIE

Komunikat Komisji nr COM(2006) 246 „Poprawa konsultacji w zakresie zarządzania rybołówstwem wspólnotowym” określa nową metodę prac Wspólnoty Europejskiej przy ustalaniu rocznych wielkości dopuszczalnych połowów. To nowe podejście przewiduje między innymi, że w pierwszej połowie każdego roku Komisja przedstawia deklarację polityczną, w której określa planowane wnioski dotyczące całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot na następny rok. W niniejszym dokumencie Komisja przedstawia planowane wnioski dotyczące wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. w celu szerokiego zaangażowania zainteresowanych stron na wszystkich etapach opracowywania i wdrażania polityki rybołówstwa.

Na obecnym etapie nie proponuje się konkretnych danych liczbowych dla TAC lub kwot, ponieważ ilościowe oceny zasobów i prognozy dotyczące wielu stad ryb będą dostępne dopiero po przeanalizowaniu najnowszych danych w trzecim kwartale. Niniejszy komunikat przedstawia zatem stanowisko Komisji na dzień, w którym nie jest jeszcze dostępna opinia naukowa na temat stanu zasobów w 2007 r. Z tego względu deklaracje zawarte w niniejszym komunikacie są ograniczone do zasad dotyczących ustalania TAC i poziomów nakładu połowowego. Zasady te zostaną zastosowane po uzyskaniu ostatecznej opinii naukowej. Jeżeli jednak ostateczna opinia naukowa wskaże na występowanie nieprzewidzianych okoliczności, Komisja może sformułować swoje propozycje na podstawie tej opinii.

W przypadku wielu gatunków, których połowy są w wysokim stopniu uzależnione od urodzajności bezpośrednio rekrutujących pokoleń, nie można sporządzić prognoz z dwuletnim wyprzedzeniem. Wcześniejszą debatę nad TAC będzie można w przyszłości przeprowadzić w przypadku stad ryb eksploatowanych w bardziej właściwy sposób (np. wielu gatunków pelagicznych). Niniejszy dokument określa podstawowe zasady proponowania TAC i związanych z nimi warunków na 2007 r. na podstawie wyników ocen i prognoz naukowych, które zostaną przedstawione w 2006 r.

1.1. Przewodnie zasady podejmowania decyzji w ramach wspólnej polityki rybołówstwa

Roczne wielkości dopuszczalne połowów należy ustalać zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa¹, które polegają na eksploatacji żywych zasobów wodnych w sposób zapewniający zrównoważone warunki gospodarcze, środowiskowe i społeczne.

Wspólnota powinna zmierzać do realizacji tych celów poprzez stopniowe wdrażanie opartego na ekosystemie podejścia do zarządzania rybołówstwem, wnoszenie wkładu do skutecznych i oszczędnych działań połowowych oraz zapewnianie godnego poziomu życia osobom utrzymującym się z rybołówstwa.

Zrównoważenie gospodarcze i społeczne jest uzależnione od zrównoważenia biologicznego: bez ryb nie ma bowiem rybołówstwa. Z tego względu Komisja stawia

¹ Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

zrównoważenie biologiczne w samym centrum procesu podejmowania decyzji dotyczących rybołówstwa.

Jednakże Komisja nie zawsze wprowadza opinię naukową dotyczącą zrównoważenia bezpośrednio do wniosków dotyczących rozporządzeń; istnieją ku temu dwa powody. Po pierwsze, prognozy naukowe są czasami dość niepewne, a ich bezpośrednie zastosowanie spowodowałoby znaczące zmiany w wielkościach dopuszczalnych połowów w stosunku do roku poprzedniego, które to zmiany często mogłyby być większe niż to konieczne dla niezbędnej ochrony zasobów. Druga przyczyna ma charakter polityczny. Pomimo że wiele stad ryb jest uszczuplonych lub przełowionych, Komisja i państwa członkowskie uznały, że można podjąć stosunkowo wysokie ryzyko biologiczne i zezwalać przez krótki okres na połowy wyższe od poziomu gwarantującego zrównoważenie, w celu zachowania pewnej ciągłości działań połowowych. Środki zaradcze zmierzające do skorygowania przełowienia należy wprowadzać stopniowo, pod warunkiem że śmiertelność połowowa ulega stałemu i stopniowemu zmniejszeniu.

1.2. Zobowiązania międzynarodowe

Poza zobowiązaniami podjętymi w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, decyzje UE dotyczące rocznych wielkości dopuszczalnych połowów powinny uwzględniać zobowiązania polityczne podjęte na arenie międzynarodowej, takie jak zobowiązanie do odnowy stad do poziomów, na których można dokonać maksymalnego zrównoważonego odłowu². Pomimo że wdrożenie tego zobowiązania jest nadal dyskutowane oraz stanowi przedmiot osobnego komunikatu Komisji³, należy podjąć kroki zmierzające do zagwarantowania, że w zakresie tego zobowiązania politycznego dokonuje się pewien postęp lub przynajmniej że decyzje wspólnotowe nie stoją z nim w sprzeczności.

W ramach niektórych regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem, a niekiedy także na poziomie dwustronnym i wielostronnym, opracowano pewne zobowiązania długoterminowe, które zostały podpisane przez Wspólnotę. Przykłady takich zobowiązań obejmują zmniejszenie nakładu połowowego w odniesieniu do gatunków głębinowych ustalone przez Komisję Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku, uzgodnienia w zakresie odnowy zasobów halibuta niebieskiego przyjęte przez Organizację Rybacką Północno-Zachodniego Atlantyku oraz długoterminowe uzgodnienia w zakresie zarządzania podpisane przez Wspólnotę Europejską i Norwegię. Decyzje dotyczące wielkości dopuszczalnych połowów podejmowane przez Wspólnotę powinny uwzględniać takie zobowiązania.

1.3. Inne szczegółowe zobowiązania

Poza wyżej wymienionymi zobowiązaniami długoterminowymi, Komisja i Rada przedstawiły ostatnio szereg oświadczeń istotnych dla wielkości dopuszczalnych połowów w 2007 r. Obejmują one:

- oświadczenie Rady z grudnia 2005 r. zwracające się do Komisji o zaproponowanie zmniejszenia nakładu połowowego w odniesieniu do gatunków

² Światowy szczyt ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju, Johannesburg, wrzesień 2002 r.
³ COM(2006).

głębinowych zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty oraz o zaproponowanie wieloletniej strategii w celu zmniejszenia nakładu do poziomu gwarantującego zrównoważenie;

- oświadczenie Rady z grudnia 2005 r. i 2004 r. potwierdzające zaangażowanie Rady na rzecz zrównoważenia i dalszych rocznych dostosowań w zakresie wskazanym w opinii naukowej w celu zapewnienia, że wszystkie stada znajdują się w bezpiecznych granicach biologicznych.

2. WNIOSKI DOTYCZĄCE ROZPORZĄDZEŃ W SPRAWIE WIELKOŚCI DOPUSZCZALNYCH POŁOWÓW NA 2007 R.

Komisja zamierza opracować trzy odrębne wnioski dotyczące rozporządzeń w sprawie „wielkości dopuszczalnych połowów” na 2007 r. Wnioski dotyczące połowów dalekomorskich oraz zasobów ryb w Morzu Bałtyckim zostaną przedstawione we wrześniu 2006 r. Wnioski te uwzględnią sprawozdanie doradców z ICES opublikowane w czerwcu 2006 r. oraz opinię wydaną na jego temat przez STEFC, jak również późniejsze konsultacje z zainteresowanymi stronami. Wielkości dopuszczalne połowów odnoszące się do pozostałych zasobów ryb będą ujęte we wniosku, który zostanie przedstawiony pod koniec listopada 2006 r.

3. PRIORYTETOWE ZNACZENIE PLANOWANIA DŁUGOTERMINOWEGO

Zarządzanie rybołówstwem wymaga podejmowania decyzji, które zachowują równowagę między korzyściami doraźnymi i długoterminowymi. Właściwym sposobem, w jaki można osiągnąć taką równowagę, jest opracowywanie długoterminowych planów, w których zdefiniowane są cele długoterminowe i określony jest sposób ich realizacji. Plany odnowy zasobów stanowią specjalny przypadek planów długoterminowych, w których doraźnym celem jest odnowa stad do bezpiecznych poziomów biologicznych. Priorytetowe znaczenie ma to, aby plany długoterminowe były wdrażane w skali roku. Jeżeli plany odnowy zasobów, plany długoterminowe bądź plany zarządzania są przyjmowane w prawodawstwie wspólnotowym, należy je realizować w skali roku, a proponowane TAC powinny być zgodne z tymi planami. To samo dotyczy długoterminowych uzgodnień w zakresie zarządzania opracowanych z krajami trzecimi, np. z Norwegią.

Komisja będzie nadal opracowywać i proponować długoterminowe uzgodnienia w zakresie zarządzania.

4. SPÓJNA PODSTAWA PODEJMOWANIA DECYZJI DOTYCZĄCYCH TAC

Opinie naukowe na temat zrównoważenia biologicznego opracowuje dla Wspólnoty Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF). W stosownych przypadkach Komitet może korzystać z informacji otrzymanych od odpowiednich regionalnych organizacji naukowych, a zwłaszcza od Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES). Komisja polega zatem w dużym stopniu na przedstawianej przez ten komitet opinii naukowej na temat wielkości dopuszczalnych połowów zgodnych ze zrównoważeniem biologicznym.

Środki w zakresie zarządzania powinny być proporcjonalne do ryzyka biologicznego. Ponadto powinny one być sprawiedliwe w stosunku do różnych zainteresowanych stron i społeczności rybackich. W związku z tym, po rozważeniu poziomu ryzyka biologicznego oszacowanego przez STEFC, Komisja podzieliła zasoby ryb na kilka kategorii. Dla każdej z tych kategorii zaproponowano podobne środki w zakresie zarządzania. Główne kategorie zasobów omówiono poniżej.

Dla wszystkich stad ryb w danej kategorii Komisja zamierza proponować wielkości dopuszczalne połowów na podstawie wytycznych opisanych w każdej sekcji, z uwzględnieniem ewentualnego wzajemnego oddziaływania podczas połowów mieszanych. W niektórych przypadkach konieczne będzie dostosowanie wielkości dopuszczalnych połowów ze względu na ochronę innego stada poławianego na tym samym łowisku, np. połowy gładzicy i soli na Morzu Północnym oraz połowy morskiczka z południowego stada i homarca (patrz sekcja 5.5). Połowy mieszane śledzia i szprota nadal będą zarządzane na podstawie limitu przyłowów.

Zasadniczo Komisja próbuje ustabilizować wielkości dopuszczalne połowów poprzez ograniczanie zmian w TAC do poziomu nieprzekraczającego 15 % w stosunku do poprzedniego roku. Może to nie być możliwe w przypadkach, gdzie w celu uratowania łowiska przed zniszczeniem konieczne są szczególnie rygorystyczne i pilne środki ochronne; są to jednak sytuacje wyjątkowe. Jeżeli w ostatecznej opinii naukowej zalecone zostaną szczególnie rygorystyczne i pilne środki ochronne w celu uratowania łowiska przed zniszczeniem, Komisja sformułuje swoje wnioski z uwzględnieniem takiej opinii.

4.1. Stada ryb eksploatowane zgodnie z maksymalnym zrównoważonym odłowem

Opis: stada ryb, w których roczny wskaźnik śmiertelności połowowej ocenia się jako zgodny ze wskaźnikiem śmiertelności który długoterminowo zapewnia najwyższy możliwy odłów. W przypadku tych stad śmiertelność połowową należy utrzymać w granicach aktualnych poziomów, przy czym TAC nie powinien być zmieniany o więcej niż 15 % w stosunku do roku poprzedniego.

Stada w wodach wspólnotowych, których może to dotyczyć: gładzica w obszarze VII, smuklice w VIIIc i IXa.

Wielkości dopuszczalne połowów na 2007 r.: TAC ustalony:

- zgodnie z prognozowanym połowem ustanowionym przez STEFC jako odpowiadający wskaźnikowi F_{msy}^4 , lecz nie wyższy ani niższy od TAC w 2006 r. o więcej niż 15 %.

Komentarze: śledź w IV i IIIa, czarniak w IV, VI i IIIa(N), plamiak w IV i IIIa zaliczałyby się do tej kategorii, ale są one objęte wspólnym planem zarządzania z Norwegią, który będzie miał podobny skutek (uzgodnienia odnośnie do plamiaka w Morzu Północnym są poddawane weryfikacji w 2006 r.).

⁴

Śmiertelność połowowa, której rezultatem w perspektywie długoterminowej będzie maksymalny zrównoważony odłów z danego stada.

4.2. Stada ryb nadmiernie eksploatowane pod względem maksymalnego zrównoważonego odłowu, ale mieszczące się w bezpiecznych granicach biologicznych

Opis: kategoria ta obejmuje stada, które nie są zagrożone uszczupleniem z powodu niewystarczającej rekrutacji pokoleń w krótko- bądź długoterminowej perspektywie, ale wskutek ich eksploatacji śmiertelność połowowa jest wyższa niż F_{msy} . Kategoria zawiera również te stada, które mieszczą się w bezpiecznych granicach biologicznych, ale dla których nie można jeszcze określić śmiertelności połowowej w stosunku do takiej, która zapewnia najwyższy odłów; kategoria ta obejmuje także stada, które są nadmiernie eksploatowane pod względem maksymalnego zrównoważonego odłowu, ale dla których nie określono jeszcze bezpiecznych granic biologicznych. W przypadku tych stad śmiertelność połowowa nie powinna wzrosnąć, a TAC należy utrzymać w granicach piętnastoprocentowej różnicy. Wzrost śmiertelności połowowej stałby w sprzeczności zarówno z johannesburskim planem wdrażania, jak i zasadą ostrożności.

Stada w wodach wspólnotowych, których może to dotyczyć: witlinek w VIIe-k, śledź w Morzu Bałtyckim, sola w IIIa, żabnica w VIIIc i IXa, śledź w jednostce zarządzania 3 Morza Bałtyckiego, szprot w podrejonach 22-32 Morza Bałtyckiego.

Wielkości dopuszczalne połowów na 2007 r.: TAC ustalony:

- zgodnie z prognozowanym połowem ustanowionym przez STEFC jako odpowiadający wyższej z następujących wartości: a) wskaźnika F_{msy} lub b) niezmienionej śmiertelności połowowej, ale:
- nie wyższy ani niższy od TAC w 2006 r. o więcej niż 15 %.

4.3. Stada ryb znajdujące się poza bezpiecznymi granicami biologicznymi

Opis: kategoria ta obejmuje stada, które są zagrożone uszczupleniem z powodu niewystarczającej rekrutacji pokoleń w krótko- bądź długoterminowej perspektywie: śmiertelność połowowa jest wyższa niż F_{pa} lub wielkość stada jest niższa niż B_{pa} , bądź występują oba te czynniki⁵. Kategoria ta zawiera także gatunki, dla których dostępnych jest niewiele danych, ale w przypadku których istnieją wyraźne przesłanki oparte na parametrach cyklu życia i charakterystyce łowiska świadczące o tym, że aktualne poziomy połowów nie gwarantują zrównoważenia.

Jednakże w ramach tej kategorii wyodrębniono trzy specjalne podkategorie. Po pierwsze, gatunki, których cykl życiowy jest tak krótki, że konieczne jest dostosowywanie wielkości dopuszczalnych połowów w środku roku. Po drugie, gatunki, których cykl życiowy jest tak długi, że są one bardzo narażone na eksploatację i wymagają objęcia specjalnymi środkami, np. gatunki głębinowe. Po trzecie, do osobnej kategorii zaliczono stada, które znajdują się tak daleko poza bezpiecznymi granicami biologicznymi, że wymagają objęcia środkami odnowy. (Środki odnoszące się do stad zaliczonych do powyższych kategorii opisano odpowiednio w sekcjach 5, 4.5, 5.3 i 4.4).

⁵ Śmiertelność połowowa (F_{pa}) oraz biomasa stad rozrodczych (B_{pa}), które Międzynarodowa Rada Badań Morza zaleca jako zgodne z zasadą ostrożności.

Stada w wodach wspólnotowych, których może to dotyczyć: sola w VIId, denne spodousto w IV, IIIa i VIId (płaszczka nabijana, płaszczka pospolita, anioł morski), żabnica w VIIb-k i VIIIab, smuklice w VIIb,c,e-k i VIIIabd, gładzica w VIIfg, gładzica w VIIe, sola w VIIfg, śledź w Morzu Bałtyckim, śledź w VIaS i VIIbc, śledź w rejonach 25-29 i 32 Morza Bałtyckiego (z wyjątkiem Zatoki Ryskiej).

Wielkości dopuszczalne połowów na 2007 r.: TAC ustalony:

- zasadniczo zgodnie z prognozowanym połowem ustanowionym przez STEFC jako odpowiadający doprowadzeniu liczebności stada do bezpiecznych granic biologicznych w 2008 r., lecz nie wyższy ani niższy od TAC w 2006 r. o więcej niż 15 %,
- jednakże w żadnym przypadku TAC nie zostanie ustalony na poziomie prowadzącym do wzrostu śmiertelności połowowej ani do spadku biomasy stad rozrodczych, nawet jeśli oznacza to zmniejszenie TAC o ponad 15 % (byłoby to sprzeczne ze zobowiązaniami Rady i Komisji dotyczącymi stopniowego podejścia do zrównoważenia, patrz sekcja 1.3).

4.4. Stada ryb objęte planami długoterminowymi

Opis: stada objęte długoterminowymi uzgodnieniami w zakresie zarządzania, w tym planami odnowy stad o najwyższym ryzyku biologicznym, tzn. stada, które są (lub niedawno były) w bardzo wysokim stopniu zagrożone ograniczeniem zdolności rozrodczych. W przypadkach gdy Komisja zaproponowała lub Rada przyjęła plan odnowy lub plan długoterminowy, Komisja proponuje TAC zgodne z tym planem. Analogicznie, jeżeli Wspólnota zawarła z krajami trzecimi długoterminowe uzgodnienia w zakresie zarządzania, uzgodnienia te będą przeważnie determinowały wybór TAC.

Stada w wodach wspólnotowych, których to dotyczy: dorsz w obszarach VIIa, VIa(N), IV, IIIa(N) i IIIaS (Kattegat); północne i południowe stada morskiczki; sola w VIIIab i sola w VIIe; homarzec w VIIIc i IXa; dorsz w Morzu Bałtyckim (rejon 22-24 i 25-30); gładzica i sola w IV.

Wspólne stada, których to dotyczy: czarniak w IV, IIIa i VI; plamiak w IV i IIIa, ewentualnie gładzica w IV; śledź w IV, VIId i IIIa.

Wielkości dopuszczalne połowów na 2007 r.: Wielkości dopuszczalne połowów należy ustalić zgodnie z odpowiednimi planami odnowy (lub, jeżeli Rada jeszcze nie przyjęła planów odnowy) zgodnie z wnioskami Komisji.

Komentarz: W przypadkach, gdy opinia naukowa nie jest na tyle pełna, aby umożliwić ilościowe stosowanie planu odnowy, co jest prawdopodobne w przypadku kilku stad dorsza, należy przyjąć inne podejście. Przypadek dorsza omówiono w sekcji 5.1.

4.5. Gatunki żyjące krótko

Opis: niektóre stada małych ryb charakteryzują się wysokim poziomem naturalnej śmiertelności, przez co poławiane stado składa się przeważnie z jednego pokolenia. Zarządzanie takimi gatunkami wymaga szybkiego podejmowania decyzji w środku

roku, przy czym roczne wielkości dopuszczalne połowów dostosowuje się zgodnie z liczebnością następnego pokolenia.

Stada w wodach wspólnotowych, których może to dotyczyć: dobijakowate w IV, sardela w VIII, sardela w IX, szprot w IV, okowiel w IV i IIIa

Wielkości dopuszczalne połowów na 2007 r.:

Dla **dobijakowatych w Morzu Północnym** Komisja znów proponuje przeprowadzenie ponownej oceny oraz procedurę przeglądu śródrocznego, tak jak zostało to przyjęte na rok 2006 (załącznik IId do rozporządzenia 51/2006), z ewentualnymi poprawkami po przeprowadzeniu konsultacji.

Dla **sardeli w Zatoce Biskajskiej** Komisja proponuje początkowy TAC oparty na utrzymaniu wielkości stada tarłowego na poziomie zapobiegawczym (B_{pa}) w czasie tarła w 2007 r., z ponowną śródroczną TAC w środku roku opartą na wiosennych danych badawczych.

Dla **sardeli w IX** Komisja proponuje TAC na tym samym poziomie jak w 2006 r., o ile w trakcie 2006 r. nie pojawią się problemy związane z ochroną gatunku.

Dla **szprota w Morzu Północnym** Komisja proponuje kontynuację weryfikacji wielkości dopuszczalnych połowów w środku roku w oparciu o wiosenne dane badawcze. W tym celu proponuje ona TAC na 2007 r. na tym samym poziomie jak w 2006 r. po przeglądzie śródrocznym, ale będzie on poddany kolejnemu przeglądowi śródrocznemu w 2007 r.

W przypadku **okowiela** ocena stada jest bardziej zależna od jesiennych danych badawczych i Komisja oprze swój wniosek dotyczący TAC dla tego gatunku bezpośrednio na opinii otrzymanej jesienią. Wniosek może też obejmować przegląd śródroczny w 2007 r.

4.6. Stada ryb, których stan jest nieznany, ale które nie są objęte wysokim ryzykiem biologicznym

Opis: w przypadku wielu stad pogorszenie jakości danych o połowach przemysłowych doprowadziło do wysokiego poziomu niepewności co do stanu zasobów, którego w związku z tym nie można ocenić. Inne stada w tej kategorii – zazwyczaj o niewielkim znaczeniu gospodarczym – są badane w małym stopniu i mogą być odławiane jako przyłowy w ramach innych połowów lub w połowach o wyłącznie lokalnym znaczeniu. W oczekiwaniu na dokładniejsze dane na temat stanu takich zasobów należy stosować przejściowe wytyczne.

Stada w wodach wspólnotowych, których może to dotyczyć: witlinek w IIIa, witlinek w IV i VIId, gładzica w IIIa, gładzica w VIId, wszystkie stada ostroboka, dobijakowate w IIIa, dorsz w VIIe-k, plamiak w VIIe-k, gładzica w VIIh-k, gładzica w VIIbc, wszystkie stada rdzawca.

Wielkości dopuszczalne połowów na 2007 r.: Zgodnie z zasadą ostrożności, Komisja proponuje środki zapobiegające zwiększeniu połowów w sytuacjach wysokiego poziomu niepewności. W przypadkach, gdy ostatnie poziomy połowów we wszystkich państwach członkowskich były znacznie niższe niż odpowiadające im

kwoty (i brak jest dowodów na to, że zwiększenie połowów byłoby zrównoważone), Komisja proponuje zmniejszenie TAC do ostatnich poziomów połowów. Zaproponowane zostanie zmniejszenie o 20 % w skali roku; jeżeli jednak instytucje naukowe zaproponują inne podejście (np. w oparciu o średni poziom połowów z ostatnich lat), zostanie to uwzględnione.

5. PRZYPADKI SZCZEGÓLNE

5.1. Stada dorsza objęte planem odnowy

Od grudnia 2005 r. nie zauważono zmniejszenia śmiertelności dorsza w większości obszarów ani znaczącej odnowy stada. Jako że uzgodnienia w zakresie zarządzania w 2005 r. i 2006 r. nie były o wiele bardziej rygorystyczne niż podobne uzgodnienia w 2004 r., Komisja przewiduje, że sytuacja ta utrzyma się w 2006 r. Należy więc dokonać przeglądu obowiązujących środków ochronnych dotyczących dorsza, a na czas prowadzenia przeglądu powinny one zostać wzmocnione.

Na rok 2007 Komisja proponuje wielkości dopuszczalne połowów dorsza, które są zgodne z założeniami planu odnowy, jeżeli STECF będzie w stanie przedstawić ilościowe szacunki dotyczące wielkości stada i śmiertelności połowowej, umożliwiające bezpośrednie stosowanie planu. W przypadku braku takich szacunków Komisja proponuje zmniejszenie o 25 % obu poziomów TAC oraz wszystkich typów nakładu połowowego służącego do połowów dorsza, a przy rozpatrywaniu wniosków o przyznanie dodatkowych dni przebywania na morzu będzie wymagać większych gwarancji dotyczących ochrony dorsza.

Proces przeglądu rozpocznie się w 2006 r. wraz z nową oceną STECF na temat rozwoju sytuacji w zakresie nakładu połowowego, połowów i odrzutów.

5.2. Stada dorsza w Morzu Bałtyckim

W przypadku stad dorsza w Morzu Bałtyckim Komisja wkrótce przedstawi wniosek dotyczący odnowy tych dwóch stad oraz długoterminowego zarządzania nimi. Póki kwestie te są dyskutowane, a także w celu spójności z wnioskiem, Komisja proponuje TAC na 2007 r. odpowiadający wyższej z następujących wartości: a) zmniejszenie śmiertelności połowowej o 10 % oraz b) zmiana TAC o nie więcej niż 15 %.

5.3. Gatunki głębinowe

We wrześniu 2006 r. zostanie przedstawiony odrębny wniosek dotyczący gatunków głębinowych. Komisja popiera stopniowe podejście do przywracania zrównoważonych warunków dla stad ryb w oparciu o opinię naukową. Jednakże w przypadku stad głębinowych możliwość zastosowania takiego stopniowego podejścia jest ograniczona, ponieważ stada te są szczególnie narażone na przełowienie i charakteryzują się bardzo wolnym tempem odnawiania się.

Opinia naukowa dotycząca tych stad jest spójna i zaleca znaczące obniżenie poziomów eksploatacji oraz zakaz rozwoju nowych połowów, o ile dane nie wykażą, że połowy takie byłyby zrównoważone.

Poziom, do jakiego należy zmniejszyć TAC i nakład połowowy, zależy od danego stada. Na przykład nie powinno się w ogóle prowadzić połowów molwy niebieskiej i rekinów głębinowych, a ich przyłowy należy ograniczyć do minimum. W przypadku innych gatunków, np. buławika czarnego, naukowcy zalecają zmniejszenie nakładu o około 50 %.

Na 2007 r. Komisja proponuje znaczące zmniejszenie TAC dla gatunków głębinowych w celu jak najszybszego obniżenia śmiertelności połowowej do poziomów gwarantujących zrównoważenie. Zmniejszenie TAC nie będzie ograniczone do 15 % rocznie, ale będzie tak duże, jak to konieczne do osiągnięcia docelowych poziomów śmiertelności połowowej w ciągu trzech lat. Komisja uważa, że bardziej stopniowe zmniejszenie TAC wiązałoby się z niedopuszczalnym ryzykiem długotrwałego uszczerbku dla ekosystemu głębinowego.

5.4. Połowy mieszane

Chociaż niektóre połowy są ściśle wyspecjalizowane i umożliwiają „czyste” poławianie konkretnego gatunku, w wyniku wielu połowów odławiana jest mieszanka kilku gatunków. Ilościowe określenie tych wzajemnych oddziaływań jest nadal przedmiotem rozwijającej się dziedziny nauki, ale niektóre połowy mieszane są tak dobrze znane, że lekceważenie tych oddziaływań byłoby niewątpliwie niezgodne z odpowiedzialnym zarządzaniem rybołówstwem.

Przykłady obejmują połowy płastug w południowej części Morza Północnego (gdzie większość gładzic jest poławianych jako przyłów w trakcie połowów soli za pomocą włoków ramowych), połowy mieszane morskczuka i homarca w iberyjskiej części Atlantyku, a także połowy mieszane szprota i śledzia w Morzu Północnym i Skagerrak oraz Kattegat (zarządzane na podstawie kwoty przyłówów śledzia).

W przypadku połowów płastug oraz połowów morskczuka i homarca wnioski Komisji dotyczące TAC, kwot i nakładu połowowego będą zgodne z odpowiednim rozporządzeniem Rady (lub wnioskiem Komisji, jeżeli nie przyjęto jeszcze rozporządzenia). Komisja proponuje, aby połowy śledzia i szprota nadal były zarządzane na podstawie kwoty przyłówów.

5.5. Stada homarca

Co dwa lata sporządzana jest opinia naukowa dotycząca stad homarca. Z wyjątkiem homarca w IXa, objętego planem odnowy morskczuka ze stada południowego i homarca, Komisja proponuje na rok 2007 takie same TAC dla homarca, jakie przyjęto na rok 2006.

5.6. Błękitek

Komisja zapoczątkowała wymianę poglądów z państwami członkowskimi na temat podziału zasobów błękitka. Wniosek dotyczący TAC dla tego gatunku będzie odzwierciedlał stosowanie porozumienia państw przybrzeżnych w sprawie wieloletniego zarządzania tym stadem, a podział TAC będzie uwzględniał wyniki debaty z państwami członkowskimi.

5.7. Nowy TAC

Czasami opinia naukowa wskazuje na konieczność stosunkowo szybkiego wprowadzenia środków ochronnych w odniesieniu do kolejnych gatunków. Komisja będzie rozpatrywać takie opinie i konsultować się z odpowiednimi państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami, zwłaszcza w kwestii podziału TAC. W 2006 r. będą prowadzone dalsze dyskusje dotyczące okonia i lamny. Komisja nie proponuje nowych TAC bez wcześniejszej debaty na ten temat.

6. ŚRODKI TECHNICZNE

Przegląd środków technicznych w zakresie połowów w wodach Atlantyku rozpoczął się w 2005 r. i prawdopodobnie nie zostanie zakończony do 2007 r. Z tego względu Komisja zamierza przedłużyć przejściowe środki techniczne określone w załączniku III do rozporządzenia nr 51/2006, przy czym mogą one zostać zweryfikowane i zaktualizowane.

7. ZARZĄDZANIE NAKŁADEM POŁOWOWYM

Kilka rozporządzeń w sprawie planów odnowy zawiera wymóg corocznych zmian w dopuszczalnym nakładzie połowowym. Komisja proponuje następujące dostosowania w zakresie liczby dopuszczalnych dni przebywania na morzu w załączniku II do rozporządzenia w sprawie wielkości dopuszczalnych połowów:

Załącznik IIa (odnowa stada dorsza): dni przebywania na morzu dostosowane zgodnie z podejściem określonym w sekcji 5.1, tzn. zgodnie z wymogami planu odnowy stada dorsza. Jeżeli opinia naukowa nie wykaże, że nastąpiła odnowa stada dorsza, należy zastosować zmniejszenie liczby dni przebywania na morzu o co najmniej 25 %. Plan odnowy morskiczka ze stada południowego i homarca (rozporządzenie Rady 2166/2005) nakłada wymóg zmniejszenia liczby dni przebywania na morzu o 10 % dla odpowiednich rodzajów narzędzi połowowych i obszarów.

Wniosek Komisji dotyczący planu odnowy soli w Kanale Zachodnim (COM(2003) 819) jest nadal przedmiotem dyskusji. Jeżeli dyskusja nie zakończy się przed końcem 2006 r. innymi ustaleniami, Komisja proponuje również dziesięcioprocentowe zmniejszenie nakładu połowowego, które zawarto w tym wniosku.

Poniżej przedstawiono wyniki obliczeń na 2007 r.

Załącznik IIb (morskiczka z południowego stada i homarzec): 216 dni przebywania na morzu dla grup narzędzi połowowych 3.a.i. do 3.c. (dziesięcioprocentowe zmniejszenie w stosunku do 240 dni przebywania na morzu w 2006 r.). Komisja dokona przeglądu warunków dotyczących zakresu rozporządzenia w celu zagwarantowania, że uwzględniono wszystkie statki, których działalność jest przyczyną przeważającego odsetka śmiertelności połowowej.

Załącznik IIc (sola w Kanale Zachodnim): 194 dni przebywania na morzu dla grup narzędzi połowowych 3.a oraz 3.b. (dziesięcioprocentowe zmniejszenie w stosunku

do 216 dni przebywania na morzu w 2006 r.). Połowy przy pomocy sieci statycznych o rozmiarze oczka większym niż 120 mm, przy odłowieniu mniej niż 100 kg soli, nadal nie będą podlegać ograniczeniom.

Służby Komisji opracowują sprawozdanie dla Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczące skuteczności obowiązującego systemu nakładu połowowego stosowanego do zasobów głębinowych. W świetle wniosków tego sprawozdania zaproponowany zostanie nowy system zarządzania nakładem połowowym w odniesieniu do zasobów głębinowych.

8. WNIOSEK

Komisja będzie nadal prowadzić prace nad opracowaniem długoterminowych planów, które powinny być głównym instrumentem służącym do rozwoju polityki rybołówstwa. Przyjęte plany powinny być stosowane. Podczas gdy opracowywane są kolejne plany, niniejszy komunikat przedstawia wytyczne w zakresie zarządzania stadami ryb, których plany te jeszcze nie obejmują. Celem podejścia przyjętego przez Komisję jest zapewnienie jak największej stabilności w sektorze rybołówstwa, a zarazem zagwarantowanie odnowy zasobów lub utrzymania ich potencjału produkcyjnego.

Takie podejście polityczne ma zastosowanie do zasobów w wodach wspólnotowych, ale Wspólnota powinna kierować się podobnymi zasadami w swoich działaniach w ramach regionalnych organizacji rybołówstwa i porozumień dwustronnych. Również w tym kontekście opracowanie długoterminowych środków zarządzania powinno mieć priorytetowe znaczenie.